

Luther Márton a reformáció igazi fordulópontján, 1521-ben (500 éve) a wormszi birodalmi gyűlésen nem ismert el más végső tekintélyt Isten Igéjén, a Szentírásán kívül. Ezzel a keresztény egyházban az őt megillető – első – helyre engedte Jézus Krisztust és az ő Igéjét.

Békés Tamás felügyelő gondolatai Dr. Luther Márton kiállításáról

Békés Tamás, a pesthidegkúti gyülekezet felügyelője:

„Nagyon sok a hasonlóság ma és Luther Márton kora között, akinek véleményét az ige hirdetésekéről a Káték megírása tükrözi. Minden kornak létezik elvárt PC beszéde (*political correctness, azaz politikai korrektség – a szerk.*). A búcsúcédulákkal a pénzalapú önmegváltást hirdették. Luther munkásságával arra hívta fel a figyelmet, hogy nem az elvárt korszellemet kell követnünk, hanem Urunk üzenetét kell hirdetnünk, még életünk árán is. A Biblia lefordításával üzent nekünk, örököseinek is, hogy hirdessük Urunk feltámadását és Istenünk kegyelmét még akkor is, ha a PC már personal control-t (*személyes kontrollt – a szerk.*) is jelent.

Evangelikusnak lenni számomra személyes feladatot jelent, mert ha kihal az evangélikusság, nem lesz, aki a megreformált üzenetet ilyen módon, egyedül Krisztus Urunkat hirdetve közvetíti. A gyülekezet feladata, hogy ennek feltételeit biztosítsa, bizonyítva, hogy Istenünk megbocsájto szeretetét és igéjét fontosnak tartja és hálás a kegyelméért.

Mai állapotunk még súlyosabb, mint Luther kora volt. Akkor még sokan aggódtak, hogy bűneik miatt tagjai lehetnek-e Isten országának. Ma tudatosan istentagadó korban élünk, elutasítva, tagadva keresztyén értékeinket. Ebben az összevisszaságban Luther Mártonnak köszönhetően van vezérfonalunk: Istenünk, Krisztus Urunk szavának írott alakja."